

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2271/2023
11.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Станковић, адвокат из ..., против тужених Града Чачка, кога заступа Градски правобранилац и Јавног предузећа за урбанистичко и просторно планирање, грађевинско земљиште и путеве „Градац“, Чачак, ради поништаја решења о разрешењу и решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2231/22 од 21.02.2023. године, у седници одржаној 11.06.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2231/22 од 21.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Чачку П1 10/21 од 03.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи решење Скупштине Града Чачак број 06-170/15-1 од 20.10.2015. године, којим је тужилац разрешен дужности директора ЈП за урбанистичко и просторно планирање, грађевинско земљиште и путеве „Градац“ Чачак и решење туженог ЈП за урбанистичко и просторно планирање, грађевинско земљиште и путеве „Градац“, Чачак број 3038/15 -2-03 од 29.10.2015. године, којим је утврђено да тужиоцу престаје радни однос почев од 20.10.2015. године, као незаконито, што би тужени били дужни признати. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да првотуженом на име накнаде трошкова поступка плати износ од 290.250,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев друготуженог за накнаду трошкова поступка.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж1 2231/22 од 21.02.2023. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Вишег суда у Чачку П1 10/21 од 03.03.2022. године, у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му накнаде трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...10/23), у вези са одредбом члана 42. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.10/23), и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је решењем Скупштине Града Чачка од 29.11.2013. године, именован за директора првотуженог ЈП за урбанистичко и просторно планирање, грађевинско земљиште и путеве „Градац“, Чачак, на мандатни период од четири године, почев од 16.12.2013. године. На основу овог решења, тужилац је са друготуженим 16.12.2013. године закључио уговор о раду, којим је засновао радни однос на одређено време у трајању од 16.12.2013. године до 16.12.2017. године, односно док траје мандат на који је изабран. Решењем Скупштине Града Чачка од 20.10.2015. године, пре истека периода на који је именован, тужилац је разрешен дужности директора друготуженог, а решењем друготуженог од 29.10.2015. године, тужиоцу је престао радни однос почев од 20.10.2015. године, због разрешења дужности директора. Према образложењу оспореног решења о разрешењу, тужилац је разрешен дужности директора на основу одредби чл.35, 37. и 38. Закона о јавним предузећима и члана 63. Статута Града Чачка, јер је као директор друготуженог, без знања и учешћа Надзорног одбора друготуженог, закључио са „Toming Consulting“ д.о.о. Београд уговор од 21.02.2014. године, а затим и Анекс уговора 31.07.2014. године, којим су регулисани међусобни односи у погледу плаћања накнаде за уређивање грађевинског земљишта у поступку прибављања грађевинске дозволе за изградњу пословног објекта. Закључењем наведеног уговора и анекса, могла је бити проузрокована штета по буџет Града Чачка, будући да је тужилац у поступку успостављања хипотеке, као средства обезбеђења потраживања из уговора, прихватио процену тржишне вредности хипотековане непокретности – грађевинског земљишта од стране судског вештака која је дата на знатно већи износ од накнадно извршене процене истог земљишта од стране Пореске управе – Филијала Крагујевац. Због овога друготужени не би могао као поверилац, у случају продаје земљишта које је предмет хипотеке, да наплати у целости своје потраживање према дужнику. На тај начин тужилац је, према образложењу решења, поступао супротно пажњи доброг привредника и учинио је пропусти у доношењу одлука.

Наведеним уговором од 21.02.2014. године, тужилац је као директор друготуженог са „Toming Consulting“, као инвеститором, уговорио плаћање накнаде за уређење грађевинског земљишта у износу од 486.677,39 евра. Обавеза инвеститора је била да у року од 60 дана плати 120.000 евра и да достави меницу као средство обезбеђења за плаћање тог износа, а да у року од 90 дана заснује хипотеку на уговору означеној кат. парцели као средство обезбеђења плаћања остатка дуга, при чему ће тржишна вредност хипотековане непокретности утврдити надлежни порески орган. Чланом 5. уговора је предвиђено да уколико инвеститор достави доказ о запошљавању најмање 50 лица са евиденције Националне службе за запошљавање, Градско веће ће закључити посебан уговор између првотуженог, друготуженог и инвеститора којим ће детаљно регулисати међусобна права и обавезе у вези субвенирања наведене накнаде у износу од 366.677,39 евра. Инвеститор у уговореним роковима није испунио уговором предвиђене обавезе. По протеклу и накнадно остављеног рока, 31.07.2014. године, тужилац је са инвеститором закључио Анекс уговора у коме су уговорачи

констатовали да инвеститор није испунио уговорне обавезе ни у накнадном року од 8 дана, да је инвеститор са „Stopshop“ д.о.о. Београд, закључио уговор о купопродаји непокретности на којој је саградио објекат и уступању инвеститорских права на тој парцели и да ће „Stopshop“ д.о.о. уместо инвеститора уплатити уговорени износ накнаде за уређивање из основног уговора у износу од 120.000 евра, док за преостали износ накнаде од 366.677,39 евра остаје у обавези „Toming Consulting“, д.о.о. Београд. Тужилац је као директор друготуженог 22.08.2014. године са „Stopshop“ д.о.о. 22.08.2014. године, закључио уговор у коме је чланом 2. утврђена обавеза плаћања накнаде за уређивање грађевинског земљишта у укупном износу од 120.000 евра од стране тог друштва, уз констатовање да у погледу плаћања преосталог износа накнаде уговарач нема никаквих обавеза према друготуженом, будући да је износ од 366.677,39 евра, као преостали износ накнаде, остала обавеза „Toming Consulting“ д.о.о.

Хипотека као средство обезбеђења предвиђена уговором од 21.02.2014. године, уписана је као извршна вансудска хипотека у катастар непокретности 04.08.2014. године, а 28.08.2015. године уписана је забележба хипотекарне продаје у смислу члана 31. Закона о хипотеци у корист друготуженог као повериоца и забрана продаје те непокретности од стране власника. Процену тржишне вредности некретности за потребе тог поступка, извршио је „Процена плус“, д.о.о. за судска вештачења и инжењеринг 31.07.2014. године, на захтев инвеститора, према којој је вредност хипотекованог земљишта 390.000,00 евра, односно 45.539.364,00 динара (5.673,98,00 динара/м2). Према накнадно прибављеној процени Пореске управе Филијала Крагујевац од 05.10.2015. године, процењена тржишна вредност за хипотековану непокретност је 2.500,00 динара по м2, односно 20.065.000,00 динара.

Решење о разрешењу тужиоца донето је на седници Скупштине Града Чачка одржаној 20.10.2015. године, на образложен предлог за разрешење тужиоца са функције директора који је дао Надзорни одбор друготуженог од 17.10.2015. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиоца одбили, закључивши да су побијана решења донета у законито спроведеном поступку а да су се у поступању тужиоца стекли услови за његово разрешење у смислу члана 38. тачка 2. Закона о јавним предузећима.

Законом о јавним предузећима („Сл. гласник РС“, бр.119/12, 116/13, 44/14), у члану 35. прописано је да мандат директора престаје истеком периода на који је именован оставком и разрешењем а чланом 37. да предлог за разрешење директора ЈП може поднети Надзорни одбор ЈП, ако је јавно предузеће чији је оснивач Република Србија и Министарство (став 1); предлог за разрешење мора бити образложен, са прецизно наведеним разлозима, због којих се предлаже разрешење. Одредбом члана 38. тог закона, прописано је да орган надлежан за именовање директора јавног предузећа, разрешиће директора пре истека периода на који је именован, уколико се утврди да је, због нестручног, несавесног обављања дужности и поступања супротно пажњи доброг привредника и озбиљних пропуста у доношењу и извршавању одлука и организовању послова у јавном предузећу, дошло до знатног одступања од остваривања основног циља пословања јавног предузећа, односно од плана пословања јавног предузећа (тачка 2).

У конкретном случају, разрешење тужиоца од стране првотуженог извршено је од стране надлежног органа, на предлог Надзорног одбора друготуженог, у коме је дат детаљан опис поступања тужиоца као директора друготуженог које је противно

цитираним одредбама Закона о јавним предузећима. У уговору који је тужилац као директор друготуженог закључио са инвеститором „Toming Consulting“ д.о.о. предвиђена је обавеза плаћања накнаде за уређење грађевинског земљишта у износу од 486.677,39 евра, уз обавезу инвеститора да у одређеном року исплати износ од 120.000 евра, док рок за исплату преосталог претежног дела накнаде није предвиђен већ је обавеза инвеститора била да у одређеном року заснује хипотеку као средство обезбеђења за исплату тог дела потраживања. У тренутку закључења овог уговора није постојала процена хипотековане непокретности. Та процена је урађена накнадно и то од стране вештака које је ангажовао хипотекарни дужник, дакле, не на начин предвиђен уговором. Накнадно прибављеном проценом тржишне вредности хипотековане непокретности од стране Пореске управе, утврђено је да је вредност хипотековане непокретности значајно нижа од вредности процењене од стране судског вештака кога је ангажовао хипотекарни дужник, а не друготужени, иако је то била његова обавеза. Имајући све наведено у виду, овај суд налази да је правилно правно становиште нижестепених судова да су се у описаном поступању тужиоца стекли услови за његово разрешење сходно члану 38. тачка 2. Закона о јавним предузећима, а супротно ревизијским наводима.

Насупрот ревизијским наводима, правилан је закључак нижестепених судова да нема пропуста у поступку у коме је донета одлука о разрешењу тужиоца. Наиме, решење о разрешењу тужиоца донето је на седници Скупштине Града Чачка 20.10.2015. године, на образложени предлог Надзорног одбора друготуженог, у тренутку одржавања седнице постојао је предлог Надзорног одбора, сходно Пословнику о раду Надзорног одбора, није предвиђено обавезно присуство тужиоца као директора на седницама овог органа, при чему је утврђено у доказном поступку да тужилац јесте био упознат са дневним редом седница.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић